

तस्मादुपावृत्यततःक्रमेणसोग्रेणसंतिष्ठतिभूतसर्गं ॥ ससप्तकृत्वश्चपरैतिलोकान्संहारविक्षेपकृतप्रभावः ॥ ४९ ॥ समैवसंहारमुपप्लुवानिसंभाव्यसंतिष्ठति
जीवलोके ॥ ततोऽव्ययंस्थानमनंतमेतिदेवस्यविष्णोरथब्रह्मणश्च ॥ शेषस्यचैवाथनरस्यचैवदेवस्यविष्णोःपरमस्यचैव ॥ ५० ॥ संहारकालेपरिदग्धकाया
ब्रह्माणमायांतिसदाप्रजाहि ॥ चेष्टात्मनोदेवगणाश्चसर्वेयेब्रह्मलोकादपराःस्मतेपि ॥ ५१ ॥ प्रजाविसर्गतुसशेषकालेस्थानानिस्वान्येवसरंतिजीवाः ॥ निःशे
षतस्तत्पदंयांतिचांतेसर्वेदेवायेसदृशामनुष्याः ॥ ५२ ॥

दास्ते संहारेबीजंउपप्लवानिसंभाव्यतेषांबुत्थ्यादीनांभूरादीनांवाडुःखरूपत्वंनिश्चित्यततोदेहांतेअव्ययमपरिणामिस्थानं अतएवानंतंत्रिविधपरिच्छेदशून्यंशुद्धंब्रह्मएतिप्रामोति तत्तुस्थानंकेचिद्वैवस्यम
हादेवस्यसंबंधिकैलासमितिवदंतिशांभवाः विष्णोर्वैकुण्ठमिति वैष्णवाः ब्रह्मणो ब्रह्मलोक इति हैरण्यगर्भाः शेषस्य अनंतस्येति तद्भक्ताः नरस्य जीवस्यैव तत्परं स्थानमिति सांख्याः देवस्य द्योतमानस्य चिन्मात्रस्य वि
ष्णोर्व्यापकस्य परब्रह्मणः तुर्यमूर्तिस्वरूपस्य परमस्येति तद्विष्णोः परमंपदमिति श्रुतिप्रसिद्धमित्यौपनिषदाः ॥ ५० ॥ एवंशब्दजान्विकल्पान्मोक्षे उपन्यस्य सर्ववादि संमतं वस्तुवृत्तमाह संहारेति परितः सर्वात्मना दग्धा
बोधेन भस्मीकृताः कायाः स्थूल सूक्ष्म कारणदेहायाभिस्ताः ब्रह्माणं ब्रह्म पुंस्त्वमार्थं देवगणा इन्द्रियाणि ये ब्रह्मस्वरूपाल्लोकादपरा अर्वाचीनाः प्रकृत्यादयस्तेऽपि परिदग्धकायाः संहारकाले मोक्षे ब्रह्म प्राप्नुवंति ॥
॥ ५१ ॥ एवमात्मबोधजमात्यंतिकं प्रलयमुक्त्वाऽवांतरप्रलयमाह प्रजेति प्रलयकाले आसन्नतरे ये देवत्वं प्राप्ता अभुक्तकृत्स्नकर्मफलास्ते पूर्वकल्पार्जितानि स्थानानि कल्पांतरेऽपि सरंतिलभंते सर्वेषां
कल्पानां पूर्वपूर्वकल्पसादृश्यात् सूर्याचंद्रमसौ धातायथा पूर्वमकल्पयदिति श्रुतेश्च येतु अंते कल्पांते निःशेषतः निःशेषितकालास्ते स्वर्गनाशे इतरवन्मनुष्यत्वमेव यांतीत्यर्थः प्रलयशतेनापि कृतं कर्म न नश्यति तच्च ज्ञा
नमंतरेणेति भावः ॥ ५२ ॥